

Učiliště, které studentům nabízí životní perspektivu

Ředitel SOU Svitavy Leoš Říha: „Uplatnění našich absolventů v praxi je skoro stoprocentní!“

Na návštěvě

Svitavy – Proč by se žáci měli hlásit na Střední odborné učiliště Svitavy? Jednoznačným argumentem je, že pokud budou šikovní, dostanou práci. Kvalitní zázemí, moderní technické vybavení, schopnosti pedagogů, dlouholetá tradice školy – to vše napomáhá tomu, že uplatnění žáků je bez nadsázky stoprocentní. Jak však potvrzuje ředitel školy Ing. Leoš Říha, o žáky je třeba stále bojovat.

„Pokles žáků se dotýká i nás. Končí pět tříd, po prázdninách otevřeme tři. Odchá-

„Firmy se odnaučily starat se o mladou generaci. Přitom bychom potřebovali v regionu silného průmyslového partnera.“

Leoš Říha,
ředitel SOU Svitavy

zejí silné ročníky. Klesající zájem o řemesla se však snažíme změnit třeba díky unikátnímu oboru mechanik plastikářských strojů, který nyní druhým rokem nabízíme. Mezi 29 žáky prvního ročníku byly dokonce dvě dívky. Snad se nám tím otvírají možnosti i pro něžnou polovinu populace,“ říká ředitel Leoš Říha (na snímku vlevo).

Svitavské učiliště nabízí momentálně čtyři čtyřleté maturitní obory a šest tříle-

tých učebních profesí. Po třech letech se například podařilo naplnit obor nástrojař. Zájem o jednotlivé obory se však hodně přelévá. Před zřízením mechanika plastikářských strojů představoval stěžejný obor mechanik-seřizovač a zájem firem o absolventy byl obrovský. Loni ale nastal výpadek a potřebný počet zájemců se nenabral. Pro příští rok už je zase alespoň šest přihlášek.

„Jestliže 75 procent dětí chce mít maturitu, kolik jich pak zbývá na učební obory? V současné době se nejdříve naplní všeobecné školy, a proč chodit do technických oborů, které jsou náročné? Dnešní mládež je manuálně zcela nepolíbená, vidím to u našich prváků. Pro klasické městské děti je problém zatlouct hřebík nebo pilovat. Vychovat z nich dobrého řemeslníka je složitý proces. Přitom uplatnění našich absolventů je prakticky stoprocentní,“ posteskuje si Leoš Říha.

Je třeba rozhybat firmy

SOU Svitavy se snaží dát o sobě vědět i široké veřejnosti. Organizuje dny otevřených

dveří a účastní se klasických burz středních škol. Pracovníci školy minimálně jednou do roka objíždějí všechny základní školy ve svitavském okrese. Každoročně chystají pro školáky soutěže odborných dovedností. A netají se tím, že chtějí rozhybat také spolupracující firmy a významné regionální zaměstnavatele.

„Cílem je apelovat na zástupce firem, aby sami šli mezi své zaměstnance, na základní školy a aby veřejnost ve vztahu k řemeslům rozpumpovali. Firmy se již odnaučily starat se o mladou generaci. Potřebovali bychom v regionu silného průmyslového partnera, který by po-

mohl v náboru žáků, zároveň jim nabídl i budoucí uplatnění po skončení studia. Dnes jsou zde spíše malé podniky. Slibně se rozjízďejí plastikářské firmy, zatímco na ty strojařské stále čekáme,“ připomíná ředitel SOU Svitavy.

Vizitka školy

Adresa: Střední odborné učiliště Svitavy
Nádražní 1083/8
568 02 Svitavy

Kontaktní údaje:
Tel.: +420 461 534 927
E-mail: info@sou.svitavy.cz
Web: www.sousvitavy.cz
Ředitel: Ing. Leoš Říha

Plastikáři – hit v nabídce studijních oborů

Za kulisami

Svitavy – V roce 2012 otevřelo SOU Svitavy i v celé České republice unikátní čtyřletý maturitní obor, který se stal v jeho studijní nabídce skutečným hitem – mechanik plastikářských strojů. Do historicky premiérového 1. ročníku hned nastoupilo 29 zájemců včetně dvou dívek.

Iniciátorem vzniku této profese byl Pardubický kraj,

jenž tak vyhověl dlouholetým požadavkům společnosti Rehau, která produkuje plastové komponenty pro mezinárodní výrobce automobilů. Firma se 700 pracovníky je největším zaměstnavatelem v Moravské Třebové a otevřela další závod také v Jevíčku.

„Společnost Rehau dlouhodobě pocítovala nedostatek kvalifikovaných pracovníků. Přijímala naše absolventy s tím, že minimálně půl roku

až rok je zaučovala. Právě proto vznikla myšlenka vytvořit samostatný obor,“ vysvětluje ředitel školy Leoš Říha.

Tento obor je určený kreativním dětem s technickými schopnostmi a je vhodný pro chlapce i dívky. První dva roky se studenti učí strojařinu, ve vyšších ročnících se zaměří na obsluhu a seřizování strojů na zpracování plastů.

„Tato profese má docela široké rozpětí – seřizují stroje, opravují je, můžu i k sou-

struhu. Studium mě baví a nelituji své volby. V plastu je budoucnost,“ tvrdí šestnáctiletý Lukáš Nosek, žák 1. ročníku nového oboru.

Učiliště se na výuku připravilo se vším všudy. Za čtyři miliony korun postavilo v loňském roce novou halu vybavenou moderními stroji i technologiemi. Navíc také firma Rehau si budoucí zaměstnance hýčká – každému žákovi vyplácí měsíčně stipendium pět set korun.

Vyráběl klukovské plamenomety, teď zasedá v Bruselu

Nejznámější absolvent Libor Beneš: „Řemeslům hodně ublížilo **prohlášení bývalé ministryně školství** Petry Buzkové!“

Zpověď

Svitavy – Na vizitce má Libor Beneš před svým jménem tituly Doc., Dr. a Ing. Napsal učebnice, několik skript a tři monografie a je delegátem za Českou republiku na zasedáních výboru pro dopravu Evropského parlamentu v Bruselu. Expert Ústavu materiálového inženýrství Fakulty strojní ČVUT Praha je nepochybně nejznámějším absolventem Středního odborného učiliště Svitavy.

„Moji rodiče byli a jsou věřící, a tak mi v dobách totality nezbyvalo moc studijních možností na výběr. Na gymnázium jsem nemohl, ale výchovný poradce mi poradil, ať si vyberu učební maturitní obor. Tehdejší učiliště TOS

Svitavy jsem absolvoval v letech 1982-86 a vyučil jsem se zde mechanikem-seřizovačem dřevoobráběcích strojů,“ vypráví Libor Beneš.

Jak vzpomínáte na svá učňovská léta?

Byla to krásná doba. Učiliště mi poskytlo kvalitní teorii i praxi. Působili zde výborní učitelé a třeba základy fyziky jsem úspěšně uplatňoval i při studiu na VUT v Brně. Vyučoval ji Ing. Bohuslav Šíbl, který byl skvělý kantor i pozoruhodně zásadový člověk. Pro svou přísnost byl postrachem školy. Dělal instruktora v autoškole, a když viděl, jak nahrazírybníka jeho žáci – byt v době svého volna – kouří, seskočil z motorky, na místě je důrazně zpěroval a druhý den se to ještě řešilo ve škole.

Vy jste se tenkrát do žádných nezbedností nezapojoval?

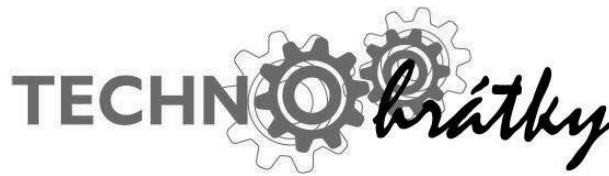
Ale ano. Třeba když do dílen praktické výuky jednou kdosi donesl kus horčíkového odlitku. Sesbírali jsme hrst popadaných třísek z obrábění tohoto vysoce reaktivního materiálu a vyrobili z nich speciální „plamenomet“ – prostě

jsem je nasypali do sáčku, a když kolem keřů v centru města večer procházela skupina děvčat do kina, tak jsme ho opatrně odpálili. Světelné a zvukové efekty byly pořádné, vyděsilo nás to všechny.

Kam vedly vaše životní cesty po maturitě?

V roce 1986 jsem se dostal na fakultu strojního inženýrství VUT v Brně. Přece jen už se tenkrát politická situace trochu uvolnila a já mohl dál studovat. Na vysoké škole mě začaly bavit předměty materiálového a technologického zaměření. A právě na technické materiály, jejich vlastnosti a aplikace jsem zaměřil nejen svoji diplomku, ale i následné doktorské studium, disertační práci a v podstatě i další vědeckou a pedagogickou čin-

Co jsou TECHNOhrátky?

Bude mít Pardubický kraj v příštích letech dostatek řemeslníků? Nestanou se zcela nedostatkovým zbožím? Jak zabránit úbytku či stagnaci některých technických oborů a podpořit zájem mladé generace o jejich studium?

Odpověď nabídne projekt TECHNOhrátky!

Odbor školství a kultury Pardubického kraje zahájil v minulých dnech unikátní kampaň na podporu technického vzdělávání a stipendii podporovaných řemesel. V průběhu května až prosince letošního roku se do ní zapojí deset vybraných středních odborných škol z Pardubicka, Chrudimska, Ústeckoorlicka a Svitavska.

Opsáno z tabule

Srdce na správném místě

Svitavy – Nevšední smysl pro pomoc potřebným prokázali žáci 1. ročníku oboru plastikář na SOU Svitavy. Z vlastní iniciativy mezi sebou uspořádali finanční sbírku, jejíž výtěžek ve výši 2500 korun věnovali svitavskému klubu Pohoda na rehabilitační pobyt zdravotně postižených dětí. „Do třídy na základní škole s námi chodil postižený spolužák a vím, že jeho rodina s tím měla značné výdaje. Proto jsme se rozhodli pomoci dětem ze stipendii, která dostáváme,“ říká Karolína Hodaňová. V budoucnu chtějí prvníáci sbírku iniciovat i ve vyšších ročnících.

Stipendia pomáhají žákům

Svitavy – Na stipendia, jimiž Krajský úřad Pardubického kraje podporuje vybrané technické obory, dosáhlo ze SOU Svitavy 46 žáků z oborů obráběč kovů, strojní mechanik-zámečnick nebo mechanik strojů a zařízení. Ti si mezi sebou letos v období od února do června rozdělili částku 16 000 korun. Speciální stipendia ve výši 500 korun měsíčně navíc vyplácí všem 29 žákům oboru plastikář společnost Rehau. „Tato stipendia jsou významným motivačním prvkem a přispívají ke zvýšení zájmu o jednotlivé obory,“ uvádí ředitel učiliště Leoš Říha.

Učilištní dynastie Angelovů

Svitavy – Vpravdě věrnost na celý život prokazuje SOU Svitavy rodina Bohuslava Angelova. Úspěšný podnikatel se v tomto učilišti sám vyučil frézařem, a poté také působil jako údržbář. V jeho stopách se postupně vydali i oba starší synové, kteří zde získali výuční list v oboru mechanik-seřizovač a nyní se podílejí na chodu rodinné strojírenské firmy. Ba co víc – i třetí syn se chystá do prvního ročníku ve stejné profesi od září letošního roku. Na neobyčejnou rodinnou tradici navíc po celá léta dohlíží i maminka, která na učilišti pracuje jako uklízečka.

nost, ať na Dopravní fakultě Jana Pernera Univerzity Pardubice či dnes na fakultě strojní ČVUT Praha.

Uplatnil jste někdy v životě znalosti získané na středním odborném učilišti?

Samozřejmě. Vypracovávám například pro firmy expertní posudky, analýzy různých výrobních problémů, třeba při svařování a navařování kolejnič, zpracování plechů pro karoserie a podobně. Mám proto velkou výhodu v tom, že díky střednímu odbornému učilišti dobře vím, jak to vypadá v provozu a v dílně – a jen tak mě někdo neopije rohlíkem.

Proč podle vás v posledních letech poklesl mezi mládeží zájem o technické obory?

Myslím, že před lety hodně negativně zapůsobilo prohlášení tehdejší ministryně školství Petry Buzkové. Řekla, že chytřejší a šikovnější děti mají jít na gymnázia a věnovat se studiu ekonomiky, medicíny, práv nebo politologie, zatímco jen ty horší půjdou na učiliště. To nahlodalo mnohé rodiče, kteří začali vyznávat kult všeobecného nebo ekonomického vzdělání. Přitom vyučení řemeslníci jsou na tom ekonomicky mnohem lépe než absolventi řady „netechnických“ škol a oborů. Je na čase změnit tento předsudek.

Stránku připravili:

Eva Hromádková
Vladimír Zemánek

Foto:
autoři a archiv školy